

Nr 354.

Av herr **Holmström** m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379), m. m.

I en den 8 oktober 1943 dagtecknad proposition nr 345 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 m. m.

Av de i propositionen föreslagna åtgärderna för avhjälpande av de brister, som vidlåda den nuvarande taxeringsorganisationen, synes omorganisationen av länsprövningsnämnderna vara den mest betydelsefulla. Enligt förslaget skall länsprövningsnämnden bestå av landskamreraren såsom ordförande samt minst fyra, högst åtta ledamöter. Arbetsperioden för länsprövningsnämnden utsträcker till den 30 juni året näst efter taxeringsåret, och i syfte att vinna en mera fullständig och tillförlitlig utredning av ärendena föreslås, att den nuvarande skriftliga processen där kompletteras med muntliga förhandlingar. Härigenom beredes utan tvivel möjlighet till en mera ingående prövning och ett tillförlitligare avgörande av taxeringsärendena i denna instans.

I en enligt förslaget organiserad prövningsnämnd torde ordföranden få ett dominerande inflytande vid ärendenas avgörande. Det ligger under sådana förhållanden synnerlig vikt uppå, icke blott att ordföranden är en med skatte- och taxeringsförfattningarna fullt förtrogen person, utan även att till ordförande icke utses annan än den, vars opartiskhet och objektivitet icke av den rättssökande allmänheten kan sättas i fråga. En noggrann omprövning i varje särskilt fall av vederbörandes lämplighet för uppgiften hade därför framstått såsom naturlig.

Enligt förslaget skall emellertid landskamreraren alltid vara självskreven ordförande i länsprövningsnämnden. Någon prövning av hans lämplighet för detta uppdrag skall icke ske.

Sannolikt är, att det övervägande antalet landskamrerare väl fylla de ovan angivna förutsättningarna för uppgiften, men vi hålla före, att så icke alltid kan antagas bliva fallet. De nuvarande landskamrerarna ha utsetts med tanke på att de skola fylla, icke uppgiften såsom opartisk domare i beskattningsmål utan i huvudsak de åligganden, som enligt förslaget skola fullgöras av taxeringsintendenten. Särskilt vid övergången till den nya ordningen är det av vikt, att en prövning av vederbörande befattningshavares lämplighet såsom ordförande kommer till stånd och att Kungl. Maj:t har möjlighet förordna

annan person såsom ordförande. Om en utanför länsstyrelsen stående person, exempelvis en magistratsledamot, som under längre tid fungerat såsom ordförande i taxeringsnämnd, eller en ledamot av kammarrätten, förordnades, behövde väl därav icke med nödvändighet följa, att landskamreraren på sätt föredragande departementschefen synes förutsätta skulle fullgöra taxeringsintendentens åligganden. Om det anses lämpligare att även i dylika fall tillätta särskild taxeringsintendent, torde landskamreraren kunna beredas tillräcklig sysselsättning genom övertagande av vissa arbetsuppgifter, som åligga länsassessorerna. Vid övergången synes ock kunna förfaras så, att den nuvarande landskamreraren föres på övergångsstat med skyldighet att fullgöra taxeringsintendents åliggande och en ny såsom ordförande lämplig landskamrerare utses.

Det torde även kunna ifrågasättas, huruvida i vissa län antalet av de ärenden, som komma att hänskjutas till prövningsnämnden, kan antagas bli va av den storleksordning, att fullgörandet av uppgiften såsom ordförande i prövningsnämnden kommer att taga i anspråk en så betydande del av vederbörandes arbetstid, som i propositionen förutsättes. Vi hänvisa i detta hänseende till den i beskattningsorganisationssakkunnigas betänkande (sid. 334) intagna tablån över taxeringsmaterialets omfattning. I propositionen understrykes vikten av att, såvitt möjligt, samtliga av skattskyldiga anhängiggjorda besvärsmål avgöras i så god tid, att besluten kunna påverka debiteringen av kronoutskylder under taxeringsåret. Sammanträdena torde följaktligen komma att koncentreras till ett par höstmånader, och i åtskilliga län blir antalet sammanträdesdagar under återstående delen av året sannolikt ganska ringa. Även av denna anledning synes lämpligast att uppdraget såsom ordförande i prövningsnämnden i vissa län gives karaktär av en bisyssla, för vilken visst arvode utgår, och att landskamreraren i dessa län antingen bibehålles vid sina nuvarande uppgifter, varigenom antalet av de föreslagna nyinrättade taxeringsintendentsbefattningarna skulle kunna inskränkas, eller ock får övertaga arbetsuppgifter, som för närvarande åligga länsassessorerna. I båda fallen skulle en minskning i kostnaderna för den föreslagna nya organisationen vinnas.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 345 måtte vidtaga sådana ändringar i och tillägg till det framlagda förslaget till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen, att ordförande i länsprövningsnämnd skall vara landskamreraren eller annan person, som Kungl. Maj:t därtill utser för en tid av fyra år bland personer, som äro valbara till ledamöter i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet.

Stockholm den 30 oktober 1943.

Nils Holmström.

Harald Nordenson.

Joh. Friggeråker.